

Available online at: <http://www.advancedscientificjournal.com>

<http://www.krishmapublication.com>

IJMASRI, Vol. 3, issue 1, pp. 518- 520, Oct. -2023

<https://doi.org/10.53633/ijmasri>

INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY ADVANCED SCIENTIFIC RESEARCH AND INNOVATION (IJMASRI)

ISSN: 2582-9130

IBI IMPACT FACTOR 1.5

DOI: 10.53633/IJMASRI

RESEARCH ARTICLE

லகுனா செப்பேடுகள் காட்டும் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் தமிழ் கலாச்சாரத்தின் தாக்கம்

ப. சண்முகம்

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலை நகர்இ சிதம்பரம். 608002.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

முன்பு காலத்தில் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுடன் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொடர்புகளினால் தமிழ்ச் சொற்கள் பிலிப்பைன்ஸ் மொழிகளில் இடம் பெற்று உள்ளன. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் பிலிப்பைன்ஸில் இந்தியப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் பெரிய அளவில் இருந்ததை இந்த லகுனா செப்பேடு சுட்டிக் காட்டுகிறது இந்தச் செப்பேடு நம்வாரன் என்பவரைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. அவர் கொடுக்க வேண்டிய கடனில் இருந்து அவர் விடுவிக்கப்படுகிறார் என்றும் அந்தச் செப்பேடு சொல்கிறது. அக்காலத்தில் தகாலாக் மொழி பேசிய மக்களுக்கும், ஜாவாவின் ஸ்ரீ விஜயப் பேரரசுக்கும் இடையில் வலுவான தொடர்புகள் இருந்ததைக் காட்டுகிறது. இச் செப்பேடு இப்பொழுது பிலிப்பைன்ஸ் தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

குறிச்சொற்கள்: பிலிப்பைன்ஸ், செப்பேடுகள், தகாலாக், ஜாவா

முன்னுரை

லகுனா என்பது பிலிப்பைன்ஸின் லூசோனின், கலபர்சொன் பிராந்தியத்தில் அமைந்துள்ள ஐந்து மாகாணங்களில் ஒன்றாகும். இதன் தலைநகரம் சன்டா குருஸ் ஆகும். இது 1571 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. லகுனா செப்பேடு, 1989 ஆம் ஆண்டில் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் தலைநகரமான மணிலாவிலுள்ள லகுனா டி பே ஏரிப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கி.பி 900 ஏப்ரல் 21 ஆம் தேதிக்குச் சரியான, சக ஆண்டு 822 ஐச் சேர்ந்த ஒரு தேதியும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இச் செப்பேடு சமஸ்கிருதம், ஜாவா மொழி, மலே மொழி, பழைய தகாலாக் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்செப்பேடு இதை

வைத்திருப்பவரான நம்வாரன் என்பவரை அவர் கொடுக்கவேண்டிய கடனிலிருந்து விடுவிக்கும் ஒரு ஆவணம் ஆகும். இது மணிலா குடா, இந்தோனீசியாவிலுள்ள மெடான் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த தொண்டோ, பிலா, புலிலான் ஆகிய இடங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இது அக்காலத்தில் தகாலாக் மொழி பேசிய மக்களுக்கும், ஜாவாவின் ஸ்ரீ விஜயப் பேரரசுக்கும் இடையில் வலுவான தொடர்புகள் இருந்ததைக் காட்டுகிறது. இச் செப்பேடு இப்பொழுது பிலிப்பைன்ஸ் தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த லகுனா செப்புத் தகடு கிபி 900 ஆண்டு தேதியிடப்பட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டு பிலிப்பைன்ஸில்

518

உள்ள ஜாவா பகுதியில் இந்த தகடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. லகுனா செப்பேடு பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் உள்ள லூம்பக் ஆற்றின் முகப்பில் ஒரு தொழிலாளியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு செப்பு பட்டயம் ஆகும். இந்த கல்வெட்டு பழைய மலாய் மொழியில் மற்றும் சமஸ்கிருத எழுத்து வடிவ முறையில் சமஸ்கிருத சொற்களைக்கொண்டு செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1991 ஆம் ஆண்டு டச்சு மானிடவியல் ஆய்வாளர்களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. தாமிரத்தால் செதுக்கப்பட்ட இந்தச் செப்பேடு 20 -30 சென்டிமீட்டர் அளவில் இருக்கிறது. இது சாக சகாப்தத்தில் கிபி - 822 ஆம் ஆண்டு வைஷ்க மாதம் சுமாரா வாரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருப்பதாக அறிய முடிகிறது. இது கிருஸ்து வருட காலக்கணிப்பின்படி ஏப்ரல் மாதம் 21 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை அன்று செதுக்கப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது. இந்த உரை இதில் செதுக்கப்பட்டு சமஸ்கிருத மொழியிலும் பல கலப்பு மொழிகளிலும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இதில் ஒரு சில மலாய் மொழிகளும் அடங்கி இருக்கிறது. இந்த சமஸ்கிருத வார்த்தைகள் முகவரி வடிவம் கொண்டதாக இருக்கிறது. இது பழைய மலாய் மொழி வடிவம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ விஜய பேரரசு (கி.பி. 650 முதல் கி. பி. 1377)

சீனப் பௌத்த துறவியான யி சிங் (Yijing) என்பவர் தான் ஸ்ரீ விஜயத்தில் கி.பி 671-ஆம் ஆண்டில் ஆறு மாதங்கள் தங்கி இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். சுமத்திராவில் பலேம்பாங் என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கெடுக்கான் கல்வெட்டில் (Kedukan Bukit inscription) ஸ்ரீ விஜயம் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இது 683-ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டதாகும்.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் சோழ மரபின் தாக்கம்

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளும் தங்கள் இந்திய மரபுகளை ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் தக்கவைத்துள்ளன. கத்தோலிக்க மக்கள்தொகை காரணமாக இந்தியாவிலிருந்து தொலைத்தூர நாடு பிலிப்பைன்ஸ் என்று பலர் நினைக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியாது, இந்திய மரபு பற்றி, அதுவும் தென்னிந்தியாவின் புகழ்பெற்ற சோழ வம்சத்தின் பிலிப்பைன்ஸை இந்தியாவுடன் இணைக்கிறது. இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியில் 1800 ஆண்டுகால ஆட்சியின் பின்னர் சோழ வம்சம் 1279 ஆம் ஆண்டில் சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு நகர்ந்தது. அந்த சந்ததியினர் உள்ளூர் தலைவர்களாக மாறி சிறிய பகுதிகளை ஆண்டார்கள். அவர்களின் வரலாறு அங்கே முடிந்தது. ஆனால் பலருக்கு தெரியாது, 1565 ஆம் ஆண்டு வரை சோழ வம்சம் செபு ராஜாநேட் வழியாக தன்னை நீட்டித்ததாக பிலிப்பைன்ஸின் வரலாறு காட்டுகிறது. செபு ராஜாநேட் சுமத்திராவிலிருந்து சென்ற அரை தமிழ் / அரை மலாய் சோழ இளவரசர் ஸ்ரீ லுமாயால்

நிறுவப்பட்டது. ஸ்ரீ லுமாயின் இன்னொரு பெயர் ஸ்ரீ ராஜமுரா லுமாயா. 12 ஆம் நூற்றாண்டில், ஸ்ரீ விஜயா இந்தோனேசியா தென்கிழக்கு ஆசிய பகுதியை, இந்தியாவின் சோழர்கள் மற்றும் சீனாவின் சாங் வம்சத்துடன், ஆதிக்கம் செலுத்திய இந்தோனேசிய ராஜ்ஜியம் ஆகும். இதைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல, சோழர்களும் ஸ்ரீ விஜய சாம்ராஜ்யமும் ஆரம்பத்தில் நல்லுறவைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

ஸ்ரீவிஜயமும் நாகபட்டினமும்

ஸ்ரீ விஜய மன்னர் இன்றைய இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் நாகபட்டினத்தின் சோழ துறைமுகத்தில் சூடாமணி என்கின்ற புத்த விகாரை நிறுவினார். அந்த விஹாரம் கல்கியின் பொன்னியன் செல்வனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சோழர்களுக்கும் ஸ்ரீ விஜய இராச்சியத்திற்கும் ஒரு வர்த்தக தகராறு காரணமாகவோ அல்லது கம்போடியாவில் போட்டி மன்னர்களை ஆதரிப்பதிலோ மோதல் ஏற்பட்டது. கி.பி - 1025 இல் ராஜேந்திர சோழர் ஸ்ரீ விஜயா மீது படையெடுத்தார். ஸ்ரீ விஜயாவின் தலைநகரான பலம்பாங்கைக் கைப்பற்றினார். பலேம்பாங் இந்தோனேசியாவின் சுமத்திராவில் உள்ளது. பின்னர், சோழ இளவரசர்களில் சிலர் சுமத்திராவில் குடியேறி, பூர்வீக மலாய் பெண்களை மணந்தனர். அந்த இளவரசர்களின் சந்ததியினரில் ஒருவரான ஸ்ரீ லுமாய், சுமத்திராவின் சோழர்களின் படைகளுக்கான தளத்தைத் தயாரிக்க பிலிப்பைன்ஸின் செபுவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஆனால் அவர் சுதந்திரம் அறிவித்து செபு ராஜாநேட்டை செபு தீவில் நிறுவினார். இது கி.பி - 1400 க்குப் பிறகு நடந்தது.

சோழவம்சத்தின் ஒப்பந்தங்கள்

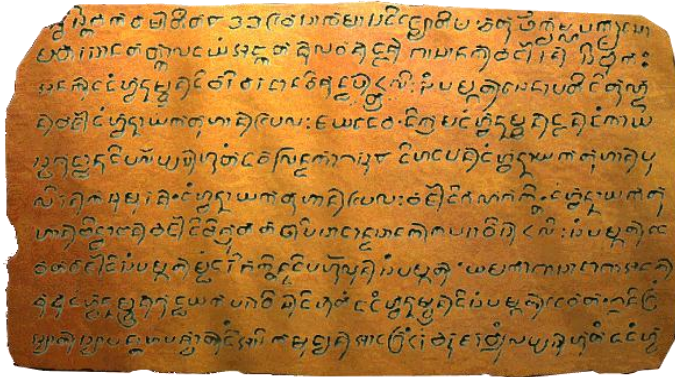
1565 ஆம் ஆண்டில் ராஜா ஹுமபோனின் உறவினரான கடைசி மன்னர் ஸ்ரீ டூபாஸ் அல்லது பெலிப்பெ டூபாஸ் ஸ்பானிஷ் கடற்படை வீரரான மிகுவல் லோபஸ் டி லெகாஸ்பியின் வீரர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பின்னர் 1565 ஏப்ரல் 27 இல் செபு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். சோழர்கள், உலகின் மிக நீண்ட ஆளும் வம்சங்களில் ஒன்றாகும். தற்செயலாக, 1565 தாலைக்கோட்டா போரில் தோல்வியடைந்த பின்னர் மற்றொரு பெரிய இந்திய சாம்ராஜ்யமான விஜயநகரத்தின் முடிவை அறிவித்தது. ஆனால் சோழ மரபு அங்கு முடிவடையவில்லை.

லகுனா செப்பேடுகள் மூலம் அறியப்படும் செய்திகள்

ஸ்வஸ்தி ஷாகா வாரஷ்திதா 822 வைசாக மாஸா திங் ஜோதிஷா. சதுர்த்தி கிருஷ்ணபக்ஷ சோ- மாவர சனா தட்கல தயங் அங்கதன் லாவன் டெங்கன்யா சனக் பரங்கரன் சி புக்கா.

கல்வெட்டில் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பெறப்பட்ட ஏராளமான சொற்கள் உள்ளன, இது கல்வெட்டின் தேதியை விரிவாகக் குறிக்கும் வானியல் சொற்களின்

வரியுடன் தொடங்குகிறது. இது சில பழைய ஜாவானீஸ் மற்றும் பழைய டகலாக் வார்த்தைகளை சம்பிரதாயமான முகவரி வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், கல்வெட்டின் முக்கிய மொழி பழைய மலாய் ஆகும், இது அந்தக் காலத்தில் முழு தீவுக்கூட்டத்தின் மொழியாக அல்லது வர்த்தக மொழியாக செயல்பட்டது. பழைய மலாய் அம்சங்களின் மிக முக்கியமான அறிகுறி கல்வெட்டில் பயன்படுத்தப்படும் வாய்மொழி இணைப்புகளில் காணப்படுகிறது, எ.கா. bar-, di- மற்றும் dipar-, இது தற்கால மலாய் மற்றும் இந்தோனேசிய மொழியில் முறையே ber-, di- மற்றும் diper- உடன் ஒத்துள்ளது. லகுணா செப்பேடுகளை ஆய்வு செய்து பார்க்கும் போது சோழ வம்சத்தில் எப்படி நிலங்கள் தானம் வழங்கப்பட்டதோ எவ்வாறு நிலங்கள் அளந்து பயன்பாட்டுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதோ அவ்வாறு ஸ்ரீ விஜய பேரரசு தற்போதைய பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிலும் இருந்திருப்பதை காண முடிகிறது. சோழ வம்சத்தில் எவ்வாறு பட்டயம் எழுதி நிலங்களைப் பெரும் பழக்கம் இருந்ததோ அதேபோன்ற பழக்கத்தையும் அங்கு காண முடிகிறது. மேலும் பல இடப்பெயர்கள் தமிழ் கலாச்சார மொழி வழக்கில் இருப்பதையும் அங்கு காண முடிகிறது.

முடிவுரை

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுடன் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொடர்புகளினால் தமிழ்ச் சொற்கள் பிலிப்பைன்ஸ் மொழிகளில் இடம் பெற்று உள்ளன. அந்த செப்பேட்டில் சமஸ்கிருதம் (Sanskrit), ஜாவானிய மொழி (Javanese), மலாய் மொழி (Old Malay), காவி மொழி (Early Kawi Script), பழைய தகாலாக் போன்ற மொழிகளும் இடை இடையே கலந்து வருகின்றன. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் பிலிப்பைன்ஸில் இந்தியப் பண்பாட்டுத்

தாக்கம் பெரிய அளவில் இருந்ததை இந்த லகுணா செப்பேடு சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்தச் செப்பேடு நம்வாரன் என்பவரைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. அவர் கொடுக்க வேண்டிய கடனில் இருந்து அவர் விடுவிக்கப் படுகிறார் என்றும் அந்தச் செப்பேடு சொல்கிறது. அதைத் தவிர மணிலா விரிகுடாவைப் பற்றியும் தமிழில் எழுதப்பட்டு உள்ளது. வருடத்தைக் கவனியுங்கள். கி.பி. 900 ஏப்ரல் 21 ஆம் தேதி. முன்பு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கும் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிற்கும் இன் மொழி சமயத் தொடர்புகள் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்து உள்ளன. அந்தக் காலக் கட்டத்தில் மத்திய ஜாவா; கிழக்கு ஜாவா; பாலி ஆகியவை மத்தாரம் பேரரசின் ஆட்சியில் இருந்தன. பேரரசரின் ஸ்ரீ மகாராஜா தர்மோதயா மகா சம்பு (Sri Maharaja Sri Dharmodaya Mahasambu). ஆட்சிக் காலம் கி.பி. 899 - கி.பி. 911. மணிலா புளியைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு இருப்பீர்கள் இதற்கு கொடுக்கா புளி என்று பெயர். இன்றும் பிலிப்பைன்ஸில் கொடுக்கா புளி என்றுதான் அழைக்கிறார்கள்.

ஆதாரங்கள்

1. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பிலிப்பைன்ஸ் மொழி - பண்பாட்டில் தமிழ்க் கூறுகள், பேராசிரியர் டேவிட் பிரபாகர், தெலசால் பல்கலைக்கழகம்.
2. Postma, Antoon. "The Laguna Copper-Plate Inscription: Text and Commentary". *Philippine Studies*. Ateneo de Manila University. 40 (2): 182–203. JSTOR 42633308.
3. William Henry Scott, *Prehispanic Source Materials for the Study of Philippine History*.
4. <https://www.ancient-origins.net/.../laguna-copperplate-inscri>
5. Celine W.M. Arokia swamy, *Tamil Influences in Malaysia, Indonesia and Philippines*, Printed in Philippines, Mar. 2000.
6. "The Laguna Copperplate Inscription". Archived from the original on November 21, 2014.
7. Santos, Hector (October 26, 1996). "Sulat sa Tanso: Transcription of the LCI". www.bibingka.com
8. Tiongson, Jaime F. (November 11, 2006). "Puliran in the Laguna Copperplate Inscription: Laguna de Bay or Pulilan, Bulacan?". Bayang Pinagpala. Archived from the original on November 28, 2012.
9. Abinales, Patricio N. and Donna J. Amoroso, *State and Society in the Philippines*. Maryland: Rowman and Littlefield, 2005.
